



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia I. Detestatio vitæ antè actæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

LIBER SECVNDVS.
MAGDALENA
P O E N I T E N S .

ELEGIA I.

Detestatio vitæ antè actæ.



NEMORA! ô valles! ô fidera,
pontus, & aër!
O cælum! ô tellus! ô necis atra
domus!

Et quicumque meis vos testes antè
piaclis,

Accipite, ah! nostri conscia signa probri.
E loquar? includit vincto dolor ore querelas.
Prò pudor! ah, quantû Magdalis ausa nefas!
Ah! vbi mens? animi me quò malus impulit error?
Quò rapit in præceps me male suadus Amor?
Ergo tot incestis ego fax malè pronuba flammis?
Sic, sic, hunc violant impia monstra sinum?
Innumerumque meo mundus de crimine crimen
Parturit, eque meâ dat nece mille neces?
Quà me cumq; reis oculis hinc lustro, vel isthinc;
Omnia noxa, dolus, probra, libido, scelus.
Vix libo viridem primæuo in flore iuuentam;
Et mihi iam vitij noxa senescit anus.

O vbi

O vbi vos lacrymæ, suspiriaque interrupta,
 Cum gemitu, & muto conscius ore pudor?
 Quid vetat, his oculis puri fluat agmen aquarû,
 Vnde meum felix deleat vnda nefas?
 Si blandæ insidiæ, dulcisque tyrannis amorum,
 Fallaces lacrymæ tot peperere faces;
 Quid ni iam crudo ros militet ille dolori,
 Quosque parit, perdat lympha pudica rogos?
 Heu! quot ego infelix intexo his ossibus artus,
 Tot mihi turpis Amor vincula, vel arma ferit.
 Heu! quoties crispas se cirrus adulter in angues
 Verit, & in laqueos abdidit insidias!
 Ah! oculus, iam non oculus, sed tæda furoris,
 Blanda quidem, at sæuam pascere nata facem!
 Et lacrymæ gratum de Cypridis igne venenum,
 Vincita quot in guttâ pellice corda trahunt!
 Quid loquar, vt pectus læuis scelus omne cerastis
 Induit? ô diris triste cubile feris!
 Lingua meo quoties rea subdidit ore stabellum,
 Vnde Cypris Stygio conflat in igne faces!
 Et quoties alios, alios suspirat amores
 Cor, aliis, aliis discolor opprobriis!
 Ah! cor hoc scelerû nisi mundus, & alter Auernus,
 Qui capit angusto crimina cuncta globo;
 Et Cælum depolco meo venale dolori?
 Antè Polus Stygio misceat astra lacu.
 Sic tamen audaci mihi spes temeraria cepto
 Ambit adhuc Diuûm, non mea, regna sequi?
 Astra sequar; dolor illa mihi vouet augur Amoris:
 Qui rubet ore pudor, purpura digna Deo est.